

Sygn. akt IIIU 802/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2015r.

<i>Sąd Okręgowy</i>	<i>w Ostrołęce</i>	<i>Wydział III</i>
<i>Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych</i>		

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. do SO Monika Obrębska

Protokolant: sekr. sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 lutego 2015r. w O.

sprawy z odwołania M. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania M. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 04.04.2013r. **znak** (...)

z dnia 27.06.2013r. **znak** (...)

z dnia 04.10.2013r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołania

UZASADNIENIE

W dniu 04.04.2013r. Zakład ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił M. G. prawa do emerytury uznając, iż nie udowodnił on wymaganego 25 – letniego ogólnego stażu pracy, w tym 15 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

M. G. również tę decyzję zaskarżył, wnosząc od niej odwołanie.

W dniu 22.05.2013r. M. G. złożył kolejny wniosek o emeryturę, załączając dodatkowe dokumenty.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy ZUS wydał w dniu 27.06.2013r. kolejną decyzję odmawiającą M. G. prawa do emerytury.

M. G. również tę decyzję zaskarżył, wnosząc od niej odwołanie.

W dniu 23.09.2013r. M. G. złożył w ZUS dodatkowe dokumenty odnośnie stażu jego pracy.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy ZUS wydał w dniu 4.10.2013r. kolejną decyzję odmawiającą M. G. prawa do emerytury.

M. G. decyzję powyższą również zaskarżył, wnosząc od niej odwołanie.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie. Wskazał, że M. G. nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, o których mowa w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż nie udokumentował wymaganego 25-letniego ogólnego stażu pracy, w tym 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. ZUS uznał ostatecznie, że odwołujący udowodnił ogólny staż pracy w wymiarze 20 lat i 19 dni, w tym okres pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 10 lat, 10 miesięcy i 8 dni, zamiast wymaganych 15 lat.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył, co następuje:

Odwołania M. G. są niezasadne i nie zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że podstawą do ubiegania się przez odwołującego o prawo do emerytury jest art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż urodził się on 07.02.1953r. Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 01.01.1949r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Zasadniczo okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy (tak: § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r.). Zgodnie jednak z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego możliwe jest wykazywanie okoliczności, od których zależy nabycie uprawnień, w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń wszelkimi dowodami (wyrok SN z dnia 06.09.1995r., II URN 23/95, OSNP 1996/5/77, wyrok SN z dnia 02.02.1996r., II URN 3/95, OSNP 1996/16/239).

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną był zarówno ogólny staż pracy odwołującego, jak też staż pracy w warunkach szczególnych.

Na podstawie przedłożonej przez odwołującego dokumentacji ZUS uznał ostatecznie za udokumentowany staż prac w szczególnych warunkach w wymiarze 10 lat, 10 miesięcy i 8 dni.

Do okresów pracy w szczególnych warunkach ZUS zaliczył następujące okresy:

od 21.06.1976r. do 22.02.1977r. tj. łącznie 8 miesięcy i 2 dni z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w O.,

od 26.06.1977r. do 29.11.1977r. tj. łącznie 5 miesięcy i 4 dni i od 16.06.1978r. do 23.06.1978r. tj. łącznie 8 dni z tytułu zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych w N.,

od 28.06.1978r. do 31.03.1983r. tj. łącznie 4 lata, 9 miesięcy i 3 dni z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w B. Ekspozytura W O.,

od 01.04.1983r. do 31.07.1983r. tj. łącznie 4 miesiące z tytułu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...),

od 10.08.1983r. do 17.09.1983r.- tj. łącznie 1 miesiąc i 9 dni z tytułu zatrudnienia w Zespole Elektrowni (...),

od 20.09.1983r. do 28.02.1985r. tj. łącznie 1 rok, 5 miesięcy i 11 dni z tytułu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...),

od 01.03.1985r. do 20.11.1986r. tj. łącznie 1 rok, 8 miesięcy i 20 dni z tytułu zatrudnienia w (...) S.A w W.,

oraz od 01.07.1997r. do 30.11.1997r., od 18.12.1997r. do 31.12.1997r. i od 02.02.1998r. do 31.12.1998r. tj. łącznie 1 rok, 4 miesiące i 11 dni z tytułu zatrudnienia w Zakładach (...) w O..

Odwołujący wywodził, że w szczególnych warunkach pracował również w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego (...) i w Przedsiębiorstwie (...). Zdaniem odwołującego do okresów pracy w szczególnych warunkach winien być mu również zaliczony cały okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) (następnie w (...) Przedsiębiorstwie (...)), oraz okresy odbywania służby wojskowej, gdyż przypadają one w okresie zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Na okoliczność pracy w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego (...) w C. odwołujący przedłożył dwa świadectwa pracy z 19.11.1998r., z których wynika, że był on tam zatrudniony w okresie od 01.09.1970r. do 20.04.1971r. i w okresie od 11.11.1971r. do 23.10.1972r. jako uczeń. Okresy te zostały zaliczone odwołującemu do ogólnego stażu pracy. Sądowi udało się pozyskać akta osobowe odwołującego za sporne okresy zatrudnienia. Wynika z nich, że odwołujący w obu wskazanych okresach był zatrudniony jako uczeń w celu nauki zawodu. Odwołujący przesłuchany w charakterze strony przyznał, że w C. uczył się i pracował jako murarz. Był pracownikiem młodocianym i pracował tam tylko jako uczeń przez dwa lata.

W przekonaniu Sądu Okręgowego wskazane wyżej okresy zatrudnienia w ramach nauki zawodu nie pozwalają na przyjęcie, że okresy te były pracą w szczególnych warunkach w rozumieniu cytowanych wyżej przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. Sąd Okręgowy podziela w tym zakresie w pełni pogląd wyrażony w omawianej materii przez Sąd Najwyższy, zgodnie z którym okres nauki zawodu odbywanej przed dniem 1 stycznia 1975r. w ramach umowy zawartej na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 1958r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy jest w rozumieniu prawa ubezpieczeń społecznych okresem zatrudnienia w ramach stosunku pracy. Nie jest to jednak wystarczające do uznania tych okresów za okresy wykonywania pracy w szczególnych warunkach w myśl § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) (wyrok z dnia 22 sierpnia 2012 r., I UK 130/12 -LEX nr 1265553). Odwołujący we wskazanych okresach łączył naukę z pracą, stąd co oczywiste, nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Ponadto, co istotne, odwołujący, jak sam przyznał wykonywał w tych okresach prace ogólnobudowlane, murarskie. Tego rodzaju prace nie są wymienione jako prace wykonywane w warunkach szczególnych bądź w szczególnym charakterze w rozumieniu cyt. wyżej przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983r. Stąd okresów zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego (...) w C. nie można odwołującemu zaliczyć do okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Kolejnym okresem, o którego zaliczenie do szczególnych warunków wnioskował odwołujący był okres od 15.05.1974r. do 29.10.1975r. ZUS nie uznał powyższego okresu wskazując, że w świadectwach pracy podano stanowiska pomocnik operatora i pomocnik maszynisty, które nie są zgodne ze stanowiskiem pracy zawartym w zarządzeniu resortowym. Z dokumentów z akt osobowych rzeczywiście wynika, że stanowisko pracy odwołującego określane było jako pomocnik operatora (vide umowy o pracę z robotnikiem z 15.05.1974r. i 1.11.1974r., angaż z 12.12.1974r.) Odwołujący przesłuchany w charakterze strony podał, że w tym okresie pracował w rzeczywistości stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako operator spycharki. Powyższe potwierdził świadek Z. K., który zeznał, że odwołujący od lat 70 -tych jeździł spycharką. Podobnie świadek J. D. podał, że odwołujący początkowo pracował na stanowisku pomocnika operatora. Wyjaśnił przy tym, że praca operatora nie różniła się tak naprawdę od pracy pomocnika operatora. Pomocnik operatora siadał za stery koparki i pracował tak, jak operator. Zasada była taka, że ten kto miał maszynę przydzieloną na siebie i za nią odpowiadał był operatorem, a ten który był zmiennikiem miał stanowisko pomocnika operatora. Powyższe w pełni potwierdził też świadek A. S.. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków. Były one zdaniem Sądu szczerze i przekonujące, korespondowały w pełni z zeznaniami odwołującego. Stąd, zważywszy, że o zaliczeniu danego okresu pracy do szczególnych warunków winno decydować nie nazwa stanowiska pracy, ale rodzaj rzeczywiście powierzonych i wykonywanych obowiązków, Sąd uznał za zasadne zaliczenie tego okresu pracy do okresów pracy wykonywanych w szczególnych warunkach. Okres ten wynosi 1 rok, 5 miesięcy i 15 dni. Odwołujący w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace, o których mowa w Wykazie A, Dziale V, poz. 3 tj. prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych i drogowych.

Odwołujący wywodził też, że do okresów pracy w szczególnych warunkach winien być mu zaliczony okres odbywania służby wojskowej od 30.10.1975r. do 10.06.1976r. podnosząc, że zarówno przed podjęciem służby wojskowej, jak też po jej zakończeniu pracował w szczególnych warunkach. Sąd podzielił w tym zakresie stanowisko odwołującego. Jak wynika z ugruntowanego już aktualnie w orzecznictwa sądów powszechnych i Sądu Najwyższego w tym przedmiocie, okres zasadniczej służby wojskowej odbytej w czasie trwania stosunku pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze zalicza się do stażu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym, jeżeli pracownik w ustawowym terminie zgłosił swój powrót do zatrudnienia (tak np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 23.01.2014r., III AUa 422/13, wyrok Sądu Najwyższego z 17.05.2012r., I UK 3999/11, LEX nr 1211140). Stanowisko Sądu Najwyższego w przedmiocie zaliczenia okresu służby wojskowej jako okresu pracy w szczególnych warunkach jest ugruntowane i ostatecznie potwierdzone w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z 16.10.2013r., II UZP 6/13, LEX. Biorąc pod uwagę powyższe, skoro Sąd uznał, że w okresie od 15.05.1974r. do 29.10.1975r. odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach oraz bezsporne było, że po odbyciu służby wojskowej, też wykonywał pracę w szczególnych warunkach (jest to okres uznany przez ZUS), okres służby wojskowej od dnia 30.10.1975r. do 10.06.1976r. tj. łącznie okres 7 miesięcy i 12 dni należy odwołującemu zaliczyć do okresów pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Z tych samych przyczyn Sąd uznał za zasadne zaliczenie do okresów pracy w szczególnych warunkach okresu odbywania służby wojskowej od 30.11.1977r. do 15.06.1978r. tj. łącznie 6 miesięcy i 16 dni. Odwołujący po raz drugi odbywał służbę wojskową w tym okresie w trakcie zatrudnienia w (...) w N. od 26.06.1977r. do 23.06.1978r., gdzie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace kierowcy ciągnika – traktorzysty. Okres ten, z wyłączeniem służby wojskowej został odwołującemu zaliczony przez ZUS do okresów pracy w szczególnych warunkach.

ZUS nie uznał też zarówno do ogólnego stażu pracy, jak też stażu pracy w szczególnych warunkach okresu od 21.11.1986r. do 30.11.1987r., z uwagi na brak informacji z Przedsiębiorstwa (...) w O., w jakim okresie został udzielony urlop bezpłatny na czas pracy na budowie eksportowej w Iraku.

Z dokumentów z akt osobowych wynika, że odwołujący po zakończeniu zatrudnienia w (...) S.A. w W. (budowa eksportowa w Iraku) powrócił do (...) Przedsiębiorstwa (...) z dniem 05.03.1987r. i objął stanowisko maszynisty spycharki, a następnie od 24.03.1987r. kierowcy ciągnika (vide angaż z 18.03.1987r., karta przebiegu pracy zawodowej, zlecenie czynności dodatkowych, angaż z z 21.05.1987r.). Odwołujący w swoich zeznaniach podał, że po powrocie z Iraku został przyjęty na stanowisko operatora spycharki, a następnie pracował jako kierowca ciągnika.

Zeznania odwołującego w tym zakresie znajdują w pełni potwierdzenie w dokumentacji z akt osobowych. Zarówno prace operatora spycharki, jak też kierowcy ciągnika, są pracami w szczególnych, o których mowa w Wykazie A, Dziale V, poz. 3 i Dziale VIII, poz. 3. Stąd okres ten od 05.03.1987r. do 30.11.1987r. w łącznym wymiarze 8 miesięcy i 25 dni należy zaliczyć odwołującemu do okresów pracy w szczególnych warunkach.

Kolejnym okresem, o którego zaliczenie do szczególnych warunków odwołujący wnioskował był okres od 01.12.1987r. do 17.07.1990r. ZUS nie uznał tego okresu, ponieważ następcą prawnym Przedsiębiorstwa (...) w O. w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 08.12.2003r. nie uwzględnił tego okresu jako okresu pracy w szczególnych warunkach. Odwołujący wywodził, że w tym okresie, pracował jako mechanik sprzętu ciężkiego. Przesłuchany w charakterze strony szczerze przyznał, że jako mechanik jedynie część prac wykonywał w kanałach remontowych. Podał, że nie wszystkie prace dało się wykonać w kanałach, część trzeba było wykonać poza kanałami. Fakt, iż odwołujący rzeczywiście w spornym okresie wykonywał prace mechanika potwierdzają też dokumenty z akt osobowych, których analiza wskazuje, że z dniem 01.12.1987r. powierzono odwołującemu obowiązki mechanika (vide opinia o przebiegu zatrudnienia z 23.08.1988r., angaże z 6.09.1988r., powierzenie obowiązków mechanika – angaż z 01.12.1987r.).

Podkreślić jednak w tym miejscu należy, że nie każde zatrudnienie na stanowisku mechanika pojazdów uprawnia do uzyskania świadczenia emerytalnego. Praca mechanika uprawnia do wcześniejszej emerytury, wyłącznie wtedy, gdy jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w kanałach remontowych (vide załącznik A dział XIV poz. 16 cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983r.). Wskazać też należy, że dla oceny, czy odwołujący pracował w szczególnych warunkach, nie ma przy tym istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzanej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do ww. rozporządzenia. Takie stanowisko wielokrotnie zajmował także Sąd Najwyższy (vide np. wyroki Sądu Najwyższego z 22 stycznia 2008r., I UK 210/07, OSNP 2009 nr 5-6, poz. 75; z 6 grudnia 2007r., III UK 66/07, LEX nr 483283; z 4 października 2007r., I UK 111/07; z 19 września 2007 r., III UK 38/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 329; z 14 września 2007r., III UK 27/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 325). Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że prawo do emerytury w wieku niższym od powszechnego z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest ściśle związane z szybszą utratą zdolności do zarobkowania z uwagi na szczególne warunki lub szczególny charakter pracy. Praca taka, świadczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy, przyczynia się do szybszego obniżenia wydolności organizmu, stąd też wykonująca ją osoba ma prawo do emerytury wcześniej niż inni ubezpieczeni. Prawo to stanowi przywilej i odstępstwo od zasady wyrażonej w art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a zatem regulujące je przepisy należy wyklądać w sposób gwarantujący zachowanie celu uzasadniającego to odstępstwo (vide np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2011 r., I UK 393/10, LEX nr: 950426; z dnia 22 lutego 2007 r., I UK 258/06, OSNP 2008 Nr 5-6, poz. 81).

Reasumując powyższe Sąd nie znalazł podstaw by okres zatrudnienia odwołującego od 01.12.1987r. do 17.07.1990r. zaliczyć do okresów pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Ostatnim nieuznanym przez ZUS spornym okresem zatrudnienia było zatrudnienie odwołującego w firmie (...). Okres ten z uwagi na brak ogólnego świadectwa pracy nie został odwołującemu zaliczony nie tylko do okresów pracy w szczególnych warunkach, ale także do ogólnego stażu pracy. Odwołujący wywodził, że w (...) pracował od 03.01.1994r. do 30.06.1996r. Wprawdzie świadkowie W. B. i M. M. zeznali, że odwołujący pracował w firmie (...) jako operator spycharki – ładowarki, ale nie byli oni w stanie jednoznacznie wskazać okresu, w którym odwołujący miał tam pracować. W przekonaniu Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe wskazuje, że wysoce wątpliwym jest, by odwołujący w ramach stosunku pracy świadczył pracę na rzecz firmy (...). Po pierwsze odwołujący nie złożył za ten okres zatrudnienia świadectwa pracy, umowy o pracę, jak też innego dokumentu mogącego potwierdzać, choćby w pośredni sposób, że rzeczywiście był pracownikiem w/w firmy. Z pisma z dnia 22.09.2014r. wynika, że firma nie prowadzi działalności gospodarczej i nie posiada akt osobowych z lat 1994 – 1996 (vide k. 153 akt sądowych). Wysoce symptomatyczne jest też to, że okres zatrudnienia w (...) odwołujący zaczął wskazywać dopiero w trakcie

trwania postępowania przed Sądem. Podkreślić należy, że w kwestionariuszu dotyczącym okresów składkowych i nieskładkowych, będącym załącznikiem do wniosku o emeryturę nie wskazywał tego okresu zatrudnienia podając, że w okresie od 31.01.1994r. do 30.06.1997r. był osobą bezrobotną (vide kwestionariusz k. 4 akt emerytalnych). Z dokumentów z osobowych z tytułu zatrudnienia w Zakładach (...) w O. wynika, że odwołujący nie wskazywał tego okresu do wyliczenia uprawnień do nagrody jubileuszowej (wykaz k. 32 akt sądowych). Nie można wykluczyć, że odwołujący będąc osobą bezrobotną, czasami świadczył na rzecz firmy (...) prace jako operator koparko – ładowarki, jednak brak jest przekonujących dowodów na przyjęcie, że odwołujący pozostawał w stosunku pracy, a tym bardziej, dowodów na to, że prace operatora koparko – ładowarki świadczył stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Na marginesie wskazać należy, że świadek W. B. przyznał, że on też pracował w firmie (...) z przerwami.

Reasumując powyższe Sąd uznał za zasadne zaliczenie M. G. do okresów pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresu od 15.05.1974r. do 29.10.1975r. tj. łącznie 1 rok, 5 miesięcy i 15 dni, w którym to okresie odwołujący wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prace o których mowa w Wykazie A Dziale V poz. 3 tj. prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych i drogowych. Sąd uznał też zasadne zaliczenie do okresów pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresu od 05.03.1987r. do 30.11.1987r. tj. łącznie 8 miesięcy i 25 dni, tj. od dnia ponownego podjęcia zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) po powrocie z Iraku. W tym okresie odwołujący wykonywał prace, o których mowa w Wykazie A Dziale V poz. 3 tj. prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych i drogowych, a następnie prace kierowców ciągników, wymienione w Wykazie A. dziale VII poz. 3. Sąd uznał też za zasadne zaliczenie do stażu pracy w szczególnych warunkach okresów odbywania zasadniczej służby wojskowej od 30.10.1975r. do 10.06.1976r. tj. 7 miesięcy i 12 dni oraz od 30.11.1977r. do 15.06.1978r. tj. 6 miesięcy i 16 dni, gdyż przypadła ona w trakcie zatrudnienia odwołującego w szczególnych warunkach. W rezultacie po dodaniu wyżej wskazanych okresów do okresów pracy w szczególnych warunkach uznanych przez ZUS w rozmiarze 10 lat, 10 miesięcy i 8 dni, udowodniony przez odwołującego staż pracy to okres 14 lat, 2 miesięcy i 16 dni. Odwołujący nie wykazał więc wymaganego do dnia 31.12.1998r. minimum 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

W takim stanie rzeczy bezprzedmiotowe okazało się dokonywanie szczegółowych ustaleń w przedmiocie ogólnego stażu pracy odwołującego, gdyż nawet ustalenie, że odwołujący legitymuje się do dnia 31.12 1998r. wymaganym 25 – letnim ogólnym stażem pracy, nie mogło spowodować uwzględnienia odwołań i przyznania M. G. prawa do emerytury.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd w oparciu o art. 477¹⁴§1 kpc oddalił odwołania od zaskarżonych decyzji ZUS, gdyż są one zasadne i odpowiadają prawu.